

Sammen om det hellige

Om kirkens alter og opstandelseskors

Af Jesper Fich

Om kirkens alter og opstandelseskors – Et alter er den inderste midte i enhver menighed. Som sådan symboliserer alteret Kristus selv, den gode hyrde, der samler sin flok.

Omkring det alter har der stået generationer af små førstekommunikanter. Søstre har aflagt deres løfter foran det, konvertitter er blevet optaget, ægteskabsløfter udvekslet. Messerne for de afdøde er fejret her med håb om deres livs betydning og evige glæde. For ikke at tale om hele den kirkelige hverdag, søndag efter søndag, og årets højtider – ikke mindst påskenat, når trompet og menighed gav påskeglæden luft: “Påskeblomst, hvad vil du her?”

Bag alteret og foran hele menigheden lyser Axel Theilmanns opstandelseskrucifiks.

Den korsfæstede er her fremstillet som den opstandne, han der samler alt det adspredte. Hele flokken af kristne, som bliver til menighed ved det, som fejres på alteret. Den opstandne tager os ind i sit kærlighedsoffer, med ind i sin hengivelse til faderen. Den opstandne vender tilbage til faderen, men med os i favnen.

Menigheden svarer ved lovprisning. Som det udtrykkes på skriftbåndet på korset:

SEKLERNES KONGE-UDØDELIGE-USKYLDIGE-ENESTE GUD-LAM SOM BLEV SLAGTET-DIN ER KRAFTEN-RIGDOM-VISDOM-VÆLDE-ÆRE-PRIS-OG VELSIGNELSE-AMEN

Den korsfæstede hænger ikke på korset, som det ofte vises. Den opstandne er trådt frem foran korset, der står han nu i sin mørkerøde dragt, mens han tramper på slangen, symbolet på alt, hvad der opløser forholdet mellem Gud og menneske.

I trosbekendelsen siger vi, at vi tror på “de helliges samfund”. Meningen står måske ikke helt klart for os i dag, men den oprindelige betydning er, at “vi er sammen om det hellige”. Her især tænkt på sakramenterne, som selvom de rækkes den enkelte, straks fører os ind i det nye pagtsfolk, så vi bliver kirke.

Og sådan samles vi nu, og efter os atter andre, om det samme, om det hellige, for at Gud må virke til helliggørelse...

Axel Theilmann (1896-1940) var konvertit fra Peter Schindlers tid i Svendborg. Han blev en betydende kunstner, og har lavet kirkekunst til en række kirker. Han ønskede at forene en katolsk tradition med et nordisk/dansk udtryk og fandt inspiration i den romanske kunst uden at gentage den på en historiserende måde. Formodentlig fordi Axel Theilmann i denne romanske kunst fandt en ganske særlig ro – “fred” – alt kommet på plads – og derved smukt.

Korset på kirkens bagvæg, men også alteret, var tænkt som en del af den renovering, Rosenkranskirken gennemgik omkring 1930, men korset var for kostbart og blev derfor først færdigt til indvielsen af den nye Sankt Mariæ Kirke.

Da kirken i 2014 blev renoveret, blev korset også sat i stand og stråler nu i sin oprindelige glans.